

ע"פ 73273-05-24 - דן אלפסי נ' מדינת ישראל

בית הדין הארצי לעבודה

ע"פ 73273-05-24

04 דצמבר 2024

המערער

דן אלפסי

-

המשיבה

מדינת ישראל

בפני השופטת לאה גליקסמן, השופטת חני אופק גנדלר, השופט אילן סופר

ב"כ המערער עו"ד אלעד שרון

ב"כ המשיבה עו"ד שרון פיליפסון

פסק דין

1. לפנינו ערעור על פסק דינו של בית הדין האזורי באר שבע (הנשיא צבי פרנקל; ת"פ 51883-03-22), אשר בגדרו הורשע המערער בשש עבירות כדלקמן: **שתי עבירות של העסקת עובד זר שלא כדין** - בניגוד להוראות סעיף 2(א)(2)(1) לחוק עובדים זרים, תשנ"א-1991 (להלן - **חוק עובדים זרים**); **שתי עבירות של העסקת עובד זר ללא היתר** - עובד שלא היה רשאי לעבוד בישראל ואצל הנאשם בניגוד להוראת סעיף 2(א)(1) וכן סעיף 1 לחוק עובדים זרים; **ושתי עבירות של אי הסדרת ביטוח רפואי** בניגוד להוראת סעיף 2(ב)(3) לחוק עובדים זרים. על המערער נגזר קנס בסך של 50,000 ₪ בעשרים תשלומים שווים, וכמו כן נדרש המערער לחתום על התחייבות להימנע מביצוע העבירות בהן הורשע למשך שלוש שנים.

2. בתמצית יצוין כי במסגרת ביקורת שערכו מפקחי רשות האוכלוסין במגורים המצויים במשק מס' 175 במושב עמיעוז נמצאו שני עובדים זרים, ללא היתר וללא שהוסדר עבורם ביטוח רפואי.

3. עיקר טענות המערער נוגעות ליסוד העובדתי בעבירה של העסקה שלא כדין. המערער טוען כי לא הוכח היסוד העובדתי של המקום שבו נמצאו העובדים וכן לא הוכח כי המערער היה המעסיק שלהם.

4. בית הדין האזורי ביסס את קביעתו לפיה הביקורת שבה נמצאו העובדים הזרים נערכה במשק 175, כשאין חולק כי המערער הוא הבעלים של משק 175, על עדות שני העובדים הזרים אשר בית הדין מצא אותה מהימנה ועקבית וגרסת המערער בשלבים המוקדמים ועוד בטרם היה מיוצג. בית הדין היה ער לטענות המערער בקשר לזהות המקרקעין שבהם נערכה הביקורת, ובכלל זה הדרישות לקבלת מסמכים על ידי החוקרת גב' דדון שהתייחסו למשק 174 ולא למשק 175, אך לא מצא כי יש בכך כדי להביא לזיכוי המערער.

5. לא מצאנו מקום להתערב בקביעותיו העובדתיות של בית הדין האזורי, המבססות על התרשמותו הבלתי אמצעית מהעדויות שהונחו בפניו. דברים אלה נכונים גם ביחס לקביעת בית הדין כי הוכח שהמערער העסיק את העובדים (ראו סעיפים 13-14 להכרעת הדין). נוסף, כי גם אם העובדה שהעובדים הזרים נמצאו במגורים שבבעלות המערער אינה מקימה את החזקה על פי סעיף 4 לחוק עובדים זרים שכן העובדים לא נמצאו כשהם מבצעים עבודה בשטח שבבעלות המערער, עובדה זו היא בגדר ראייה נסיבתית לכך שהמערער העסיק את העובדים.

6. אשר לערעור המופנה כנגד גזר הדין: נקדים ונציין כי בית הדין ראה במעשי העבירה אירוע אחד וקבע את מתחם הענישה בין 40,000 ל 65,000 ₪, והקנס שהוטל בפועל היה על סך 50,000. לאחר שבחנו את טענות הצדדים, החלטנו כי יש מקום ליתן משקל מיוחד לכך שהמושב שבו מתגורר המערער נמצא בעוטף עזה, אשר רבים ממנו - לרבות בני משפחת המערער - פונו בעקבות אירועי השבעה באוקטובר. נסיבה מיוחדת זו היא בעלת משקל מעבר לחלוקת הקנס לתשלומים ודחיית תשלומם לשנת 2025, והיא מצדיקה לטעמינו התחשבות גם בקביעת מתחם העונש ההולם. מנגד יש לתת משקל לכך שעסקינן בתקופת העסקה ארוכה וממושכת. בשקלול מכלול השיקולים סברנו כי יש להעמיד את מתחם העונש בין 20,000 ל 60,000 ₪, ובמסגרת מתחם זה יש להעמיד את הקנס שיוטל על המערער על סך 30,000 ₪.

7. **סוף דבר** - הערעור המופנה כנגד הכרעת הדין - נדחה, והערעור כנגד גזר הדין - מתקבל בחלקו כאמור לעיל. יתר ההוראות בפסק הדין לרבות מספר התשלומים וחתימה על התחייבות עצמית - יעמדו בעינם.

בהסכמת הצדדים - פסק הדין יומצא להם באמצעות נט המשפט.

על פסק הדין ניתן לערער לבית המשפט העליון לאחר קבלת רשותו לכך. בקשת רשות ערעור יש להגיש לבית המשפט העליון תוך 45 ימים ממועד קבלת פסק הדין.

ניתן היום, ג' כסלו
תשפ"ה (04 דצמבר
2024) בהעדר הצדדים
ויישלח אליהם.

לאה גליקסמן,
שופטת, אב"ד

חני אופק-גנדלר,
שופטת

אילן סופר,
שופט